

Női levélhordók Szegeden.

— A szegedi posta működése a háboru harmadik évében. —

(Saját tudósítónktól.) A szegedi postahivatal mint a békében, a háboruban is kitűnően teljesítette feladatát. Azokat a nehézségeket, melyeket a háboru okozta zűrzavarok, főleg a személyzetben beállott nagy változások okoztak, mindig sikerült leküzdnie és elejét vennie annak, hogy e zavarokból úgy a közönségre, mint a közérdekre valami hátrány származhasson. A zavaros helyzettel való állandó viaskodásból a közönség mitsem vehet észre, a posta épen olyan simén végzi nehéz munkáját, mint a békében.

A *Délmagyarország* munkatársa szombaton beszélgetést folytatott *Körössy István* főfelügyelővel, a szegedi posta főnökével, akinél elsősorban aziránt érdeklődött, hogy a harmadik háborus esztendőben milyen volt a csomagforgalom. Erre és még néhány kérdésünkre igen érdekes választ kaptunk.

— A csomagszállításnál, — mondotta *Körössy felügyelő* — általában mindig voltak nehézségek, de ezek nem a husvétiforgalom többlet folytán álltak elő. A husvétiforgalom lebonyolítása nem adott különösebb munkát. A kereskedők már előre megkapták, vagy elküldték csomagjaikat, magánküldemények pedig alig voltak és a mi állandóan nagy csomagforgalmunk mellett az a néhány száz darab, mely a husvét folytán különbözteként előállt, alig volt észrevehető. A háboru alatt különben is megszűnt a nagy husvétiforgalom, süteményekkel, vagy más hasonlókkal ma nem igen kedvelkedhetnek egymásnak az emberek. A csomagok most különösen a harcterek felé irányulnak, ámde tábori csomagot csak hétfőn, kedden és szerdán veszünk fel. Ezekre a napokon van egy kis torlódás, ami azonban a következő napokon helyreáll.

— Nem jöhet számításba a husvétiforgalom sem. Hiszen a levélforgalom állandóan emelkedik. Akik ezelőtt egy évben csak egy levelet irtak, most azok kétszer is irtak egy héten és ilyen állandó forgalom mellett igazán alig vehető észre az a néhány száz, vagy ezer képeslap, melyen az ismerősök boldog husvétifüggönyeket kívánnak.

— A postának különösen melyik osztályát terhelik a háborus viszonyok? — kérdezzük.

— A háboru alatt a csomagkezelés a legterheesebb. Hogy ez így van, azt különböző okok idézik elő. A csomagforgalom óriási mértékben növekszik, aminek természetes magyarázata a vasuti forgalom korlátozása. Azok a kereskedők, akik ezelőtt vasuton, gyorsárúként szállítottak, most a postát veszik igénybe, ami természetesen fokozott terhelést ró rá a szállítmányok felaprózása folytán. A posta csak kisebb csomagok szállítására van berendezve és az a kereskedő, aki például egy 50 kilós csomagot egy darabban adott fel a vasuton, most ugyanezt az ötven kilót tíz darab öt kilós csomagban adja postára. Sok nehézséget okoz a szállítási eszközök hiányossága. Kevesebb vonat indul, ami viszont a csomagok torlódására vezet. Harmadik nehézség az, hogy a begyakorolt szolgál- és altiszt személyzet a

harctéren van. Ezek helyett ideiglenesen napszámosokat alkalmazunk, akik sem munkabírásban, sem szakértelemben nem közelíthetik meg a távollevőket. Hozzávehetjük még a helyiségmizériát. A posta épülete a békeforgalomra épült és most a háborus forgalomra szűknek bizonyul. Ez különben minden postaépülettel így van. Azonban ami a forgalmat általában illeti, a távirat- és telefonforgalom — minden korlátozás ellenére — sem marad mögötte a csomagforgalomnak. Olyan telefon- és táviratforgalmunk van amilyenről a békében nem is mertünk álmodni. Pedig a telefon még most sem szabad teljesen, ez viszont a táviratforgalmat gyarapítja. Az állami telefonbeszélgetések sokasága azonban pótolja a korlátozás folytán elmaradó magánbeszélgetések számát. Szóval minden ágba nagy és nem várt föllendülés mutatkozik.

— A nagy forgalmat sikerrel bonyolítjuk le. Tisztviselő munkaerőben nem szenvedünk hiányt és tisztviselőink erős kitartással dolgoznak, a vezetés pedig a munkaerő kiutalásánál mindig nagy jóakarattal jár el. Így tizenöt tisztviselőt kaptunk csak a háborus munkatöbblet lebonyolítására.

Igen érdekes az, amit *Körössy postafelügyelő* a női munkaerőről mondott. A postán most jórészen nők pótolják a hadba vonult férfiakat, még pedig jó sikerrel, sőt már szolgai munkakörökben is alkalmaznak nőket. Most pedig tizenkét nő van levélhordói kiképzés alatt. Amint befejeződik a kiképzésük, önálló kerületet kapnak és női kihordók fogják a leveleket kézbesíteni.

LEGUJABB.

STOCKHOLM: Pétervárról jelentik: Teheráni távirat jelenti, hogy az orosz elővédek Kisil és Rabat közelében az angol csapatokkal érintkezésbe jutottak.

ROTTERDAM: Londonból jelentik hivatalosan: Az orosz és angol előretolt osztagok április 2-án a Djela balpartján egyesültek. A jelek szerint a törökök Kirin irányában vonulnak vissza.

STOCKHOLM: A Reuter-ügynökség jelenti Washingtonból: Lodge szenátor a szenátusban törvényjavaslatot terjesztett elő, hogy hatalmazzák föl a hadügyminisztert, hogy a rendelkezésére álló fegyvereket a lőszerrel együtt adja ki a belső biztosító-szolgálat legénységének az összes államokban és a territoriumokon.

BERN: A Berner Tageblatt jelenti: A Conte di Cavour nevű olasz sorhajó a napokban elsüllyedt.

BERLIN: A Wolff-ügynökség jelenti: Április 5-én éjszaka egy német tengeri repülőraj a Dovusokban horgonyzó hajókat, valamint a Ramsgattól északnyugatra levő fényszórókat és erősítési telepeket kiadósan és jó eredménnyel bombázta.

A tengerészeti vezérkar főnöke.

Tüdővész-rendelőintézetek felállítása Szegeden.

— Dr. Hollós József indítványa. —

(Saját tudósítónktól.) Dr. *Hollós József* törvényhatósági bizottsági tag, kórházi főorvos, egészségügyi szempontból fontos indítványt adott be a polgármesterhez. Az indítványt, amely a tüdővész sikeres leküzdésére megszívlelendő módot jelöl meg itt közöljük egész terjedelmében:

Nagyságos Polgármester ur! 1915. október havában egy beadványt intéztem a tekintetes Tanácshoz, amelyben kifejtettem azon intézkedéseket, melyek a tüdővész kiirtásának céltudatos alapját képezhetik. Ezen intézkedések közül a tüdővész kórházra vonatkozó javaslatom immáron tárgyalás alá vétetett és megvalósítását az állam segítségével kiáltásba helyezték. A tüdővész leküzdésének ezen legfontosabb feltétele, a fertőző tüdőbetegek kórházi elkülönítése mellett azonban mulhatatlannal szükséges, hogy a betegség megelőzésére is megfelelő intézmények álljanak rendelkezésünkre. Kétségtelen ugyanis, hogy a lakosság jelentékeny része, a tüdővész egyes családtagjai ugyszólván kivétel nélkül gümőkórral fertőzöttek, ha mindjárt látszólag nem is gümőkórosak. A fertőzés többnyire már a gyermekkorban történik, de évekig, néha egy-két évtizedig is eltart, míg a lappangó betegség fertőző tüdővészbe, vagy a gümőkór más megnyilvánulásába átmeny. Kellő szakképzettség mellett a gümőkór már ezen lappangási állapotában is felismerhető és szakszerű, specifikus gyógykezeléssel tökéletesen meggyógyítható, miáltal a tüdővész kifejlődése megakadályozható. Ezen feladat a város nagyságára való tekintettel csakis több szakorvos bevonásával és olyképp oldható meg, ha a város különböző részein egy-egy rendelő intézet felállításáról gondoskodunk.

Indítványozom, hogy a belvárosban, rókusban, alsóvárosban és felsővárosban egy-egy ilyen intézet létesíttessék, mindegyik egy szakképzett orvos vezetése alatt.

Ezen intézetek feladata a következő:

1. A körletükbe tartozó összes lakások egészségügyi fölvétele, a lakóknak a tüdővész szempontjából való nyilvántartása.

2. Az összes tüdővész esetek megállapítása, a tüdővészesek állandó nyilvántartása és ellenőrzése a fertőzés szempontjából.

3. Gondoskodás a fertőző esetek elkülönítéséről a köpet, fehérműködés, lakások fertőtlenítéséről, köpöcsészékről. A betegek és hozzátartozók kellő kitanítása.

4. A még gyógyítható tüdővészeseeknek, a tüdővészesek összes családtagjainak, valamint minden lappangó tüdőgümőkórban szenvedő egyénnek specifikus gyógykezelése és állandó ellenőrzése.

Egy-egy ilyen intézet fenntartásának évi költsége körülbelül 8000 korona s így a 4 intézeté összesen évi 32.000 korona, melynek egy része a szokásos állami támogatásból fedezhető.

Szükséges, hogy e kérdést a most megalakulásban lévő tüdővész bizottság azonnal tárgyalás alá vegye, s minden előkészület megtörténjék ahhoz, hogy amint a megfelelő orvosok rendelkezésre állhatnak, tehát mindjárt a leszerelés után azonnal működésképesek legyenek. Annál is inkább szükség van erre, mert a háboru után a tüdővész az eddiginél is nagyobb mértékben fog pusztítani és Szeged városának mindeztideig semmiféle szerve, semmiféle intézménye sem áll rendelkezésre, melyet ezen fenyegető veszedelem ellen felhasználhatnánk. Szeged, 1917. április hó 7.

Dr. Hollós József.